

445**OŚWIADCZENIE RZĄDOWE**

z dnia 21 grudnia 1999 r.

w sprawie ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych, sporządzonej w Hadze dnia 2 października 1973 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 20 Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych, sporządzonej w Hadze dnia 2 października 1973 r., został złożony w Minister-

stwie Spraw Zagranicznych Królestwa Niderlandów dnia 13 lutego 1996 r. dokument ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską wymienionej konwencji.

W trakcie składania dokumentu ratyfikacyjnego zostały złożone następujące zastrzeżenia:

„1. Rzeczpospolita Polska zastrzega sobie prawo niestosowania powyższej konwencji do zobowiązań alimentacyjnych pomiędzy powinowatymi oraz pomiędzy małżonkami w myśl postanowień artykułu 14 punkt 2 i 3.

2. Rzeczpospolita Polska zastrzega możliwość stosowania własnego prawa w myśl postanowień artykułu 15.”

Zgodnie z artykułem 25 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 1 maja 1996 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Zgodnie z artykułem 25 konwencji weszła ona w życie dnia 1 października 1977 r.

2. Następujące państwa stały się stronami wymienionej konwencji w podanych niżej datach:

Francja	1 października 1977 r.
Hiszpania	1 października 1986 r.
Japonia	1 września 1986 r.
Luksemburg	1 stycznia 1982 r.
Niderlandy	1 marca 1981 r.
Niemcy	1 kwietnia 1987 r.
Portugalia	1 października 1977 r.
Szwajcaria	1 października 1977 r.
Turcja	1 listopada 1983 r.
Włochy	1 stycznia 1982 r.

3. Podczas składania dokumentów ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia złożone zostały przez następujące państwa podane niżej zastrzeżenia:

HISZPANIA

Państwo Hiszpańskie składa zastrzeżenie, zgodnie z artykułem 24, że jego władze będą stosowały swoje prawo wewnętrzne, jeżeli wierzyciel i dłużnik alimentacyjny są jego obywatelami i jeżeli dłużnik ma miejsce stałego pobytu w Hiszpanii.

LUKSEMBURG

Rząd Luksemburga zastrzega sobie, zgodnie z artykułem 14 konwencji, prawo do niestosowania konwencji do zobowiązań alimentacyjnych między małżonkami rozwiedzionymi lub w stosunku do których została orzeczona separacja, jak również małżonkami, których małżeństwo zostało unieważnione lub została stwier-

dzona jego nieważność, jeżeli rozwód, separacja, unieważnienie lub stwierdzenie nieważności zostało orzeczone zaocznie w państwie, w którym strona nie biorąca udziału w postępowaniu nie miała miejsca stałego pobytu. W tym przypadku stosuje się postanowienia artykułów od 4 do 6.

Zgodnie z artykułem 15 Rząd Luksemburga zastrzega sobie prawo do stosowania prawa luksemburskiego, jeżeli wierzyciel i dłużnik są obywatelami Luksemburga i jeżeli dłużnik alimentacyjny ma miejsce stałego pobytu w Luksemburgu.

NIDERLANDY

(dla Królestwa Niderlandów w Europie oraz Antyli Niderlandzkich)

Na podstawie artykułu 24 w związku z artykułem 15 konwencji Królestwo Niderlandów zastrzega, że jego władze będą stosować swoje prawo wewnętrzne, jeżeli wierzyciel i dłużnik są obywatelami Królestwa Niderlandów i jeżeli dłużnik ma miejsce stałego pobytu na terenie Królestwa.

NIEMCY

Republika Federalna Niemiec oświadcza zgodnie z artykułem 15 konwencji, że jej władze będą stosować swoje prawo wewnętrzne, jeżeli wierzyciel i dłużnik są Niemcami w rozumieniu Konstytucji Republiki Federalnej Niemiec i jeżeli dłużnik ma miejsce stałego pobytu w Republice Federalnej Niemiec.

PORTUGALIA

Zgodnie z artykułem 24 ustęp 1 konwencji Państwo Portugalskie zastrzega sobie prawo do niestosowania konwencji do zobowiązań alimentacyjnych wymienionych w artykule 14 punkt 2 i 3 oraz do stosowania przez jego władze prawa wewnętrznego, jeżeli wierzyciel i dłużnik są obywatelami Portugalii i jeżeli dłużnik ma miejsce stałego pobytu w Portugalii (artykuł 15).

SZWAJCARIA

Szwajcaria zastrzega sobie, zgodnie z artykułem 15, prawo do stosowania prawa szwajcarskiego, jeżeli zarówno wierzyciel, jak i dłużnik posiadają obywatelstwo szwajcarskie i jeżeli dłużnik ma miejsce stałego pobytu w Szwajcarii.

TURCJA

Zgodnie z artykułem 24 konwencji Republika Turcji zastrzega sobie wymienione w artykule 14 punkt 1 i 2 prawo do niestosowania konwencji do zobowiązań alimentacyjnych między krewnymi w linii bocznej oraz między powinowatymi oraz prawo wymienione w artykule 15 dotyczące stosowania przez władze prawa wewnętrznego, jeżeli zarówno wierzyciel, jak i dłużnik posiadają obywatelstwo tureckie i jeżeli dłużnik ma w Turcji miejsce stałego pobytu.

WŁOCHY

Zgodnie z artykułem 24 Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych Republika Włoska zastrzega, zgodnie z artykułem 15, że władze włoskie będą stosować prawo włoskie, jeżeli wierzyciel i dłużnik mają obywatelstwo włoskie i jeżeli dłużnik ma miejsce stałego pobytu we Włoszech.

4. Informacje o państwach, które w terminie późniejszym staną się stronami powyższej konwencji, można uzyskać w Departamencie Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *A. Ananicz*